

[Einar Simonsen.]

saakaldte indeklemte Husmænds økonomiske Vilkaar næsten som Elendinghedernes Elendighed. Jeg synes, den højtærede Minister her skyder fuldstændig over Maalet, og jeg tror, det kun er, fordi den højtærede Minister ikke har nogen nær Føling med Erhvervet, saaledes som han for har haft, at han kan fremsætte en saadan Udtalelse. For hvad er Sandheden? Sandheden er den, at de saakaldte indeklemte Husmænd netop i disse Aar ved Siden af Indtægten af deres Ejendom har meget store Indtægter. De kan tage fast Arbejde til en Dagløn af 14—16—18 Kr., de kan faa Akkordarbejde i Moser o. lign., hvorved de faktisk kan tjene meget mere end de Husmænd, der har fuld Beskæftigelse hjemme. Skal man altsaa betragte Sagen ud fra et økonomisk Synspunkt, er Tiden aldeles ikke inde i Dag til at gøre en stor Indsats for at fremskaffe Jord til indeklemte Husmænd. Dermed være ikke sagt, at jeg ikke ønsker, der skal skabes Betingelser for, at en hel Del af disse indeklemte Husmænd kan faa mere Jord, men Spørgsmaalet overvurderes meget stærkt, og Antallet af disse Husmænd overvurderes meget stærkt. Jeg har i min Egenskab af Medlem af Statens Jordlovsudvalg adskillige Gange været ude for, at en saadan indeklemt Husmand sagde nej til et Tilbud om Jord. Det er ikke mere end otte Dage siden, en Husmand med 5 Tdr. Land fik Tilbud af Staten om et førsteklasses Stykke Jord paa 9 ha, beliggende ved Landevejen, hvis han vilde flytte derhen og bygge sig en ny Lod, idet vi havde en Ansøger netop til et Gartneribrug, som hans indeklemte Brug var udmærket egnet til, men han betakkede sig. Han betakkede sig for at bygge paa de 9 ha ved Landevejen. Der er en Mængde af disse Husmænd, der med de Betingelser, de har for at tjene noget ind til deres Ejendom, ikke ønsker at faa ny Jord, og jeg vilde tro, det vilde være en Ulykke for en hel Del af dem, hvis de blev, om jeg saa maa sige, presset til — og det kan jo let blive Tilfældet, dersom man gennemfører den Tvangsekspropriation, som dette Lovforslag faktisk indeholder — at tage ny Jord ind til deres Brug.

Naar jeg har sagt dette, vil jeg gerne sige, at selvfølgelig er der en Række af disse Husmænd, der ønsker ny Jord, og som ogsaa bør have det. Der er en hel Del af disse indeklemte Husmænd, som evner at drive et større Brug end det, de har, men jeg tror, at naar man taler om 30 000—50 000 Smaabrugere ude over Landet som indeklemte, skyder man betydeligt over Maalet. Og jeg

er overbevist om, at naar vi faar den Nedgangstid, som uvægerligt vil komme, er der mange af dem, der vil være glade ved, at de ikke netop i den Tid, vi nu har, har etableret sig med et større Brug, fordi de, selv om de i det store og hele kan undgaa det meget store Byggeri, dog maatte bygge betydeligt til den Ejendom, de allerede har.

Jeg skal slutte med at sige, at som jeg allerede har nævnt, vil der uvægerligt komme en Nedgang i Konjunkturerne, der hurtigt kan ændre Billedet. Jeg husker, at for et Par Aar siden talte vi om, at om 2—3 Aar vilde vi have en Kornpris paa 14—16 Kr. Det gik ikke helt saadan, men vi er vel ikke saa optimistiske — bør vel ikke være det —, at vi tror, at de Kornpriser, vi nu har, den Højkonjunktur, vi er inde i, vil fortsætte i al Evighed.

Selvfølgelig gør den ikke det, og selv om vi tog fejl for to Aar siden, er det meget tænkeligt, at vi i Løbet af ganske faa Aar i hvert Fald faar det Prisfald udefra, som vi allerede dengang ventede hurtigt vilde indtræffe. Hvis vi i en Tid som denne, hvor ingen vil have Penge, men alle vil have faste Værdier, vil have Jord, i Modsætning til Lavkonjunkturrens Tid i 30erne, da alle ønskede at faa Penge, og Jord var billig at købe, gaar ind i en Jordlovgivning af denne Karakter, kan den højtærede Landbrugsminister være ganske overbevist om, at der vil komme en Splid og et Spektakel ude omkring i Landsbysamfundene, som vi ikke skal være glade ved at fremkalde her fra dette Sted. I en Tid som denne, hvor ingen vil have rede Penge — paa Grund af forskellige Forhold, som jeg ikke skal komme ind paa her, da det vilde føre for vidt —, men alle hænger ved Jorden af økonomiske Grunde og af de andre Grunde, som saa udmærket er omtalt fra denne Talerstol, vil vi, hvis vi gaar ind for en Politik som den i § 8 foreslaaede, rejse en Kamp, Strid og Ufred ude omkring mellem Landsbyboerne, som vi nødtigt skulde fremkalde. Jeg tror derfor, vi bør gennemføre et Jordlovsforslag med en § 8 af samme Karakter som den, der fandtes i det Lovforslag, der blev fremsat i forrige Samling af den daværende Landbrugsminister. Jeg tror, at hvis vi faar et saadant Lovforslag gennemført, vil vi have gode Muligheder for i den Tid, der kommer — idet vi bygger paa Erfaringerne om, hvorledes den virker, og faar Tid til at tage Kending af den Udvikling, der nu engang kommer —, at gennemføre en Jordpolitik, saaledes at der ikke alene kan skaffes Udstykningsjord til nye Brug, men ogsaa Tillægsjord til de Brug, der er for